

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci žalobkyne **Z. G.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. K., advokátkou so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Z.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Mgr. K. H., advokátkou so sídlom v S., **2/ A., a.s.** so sídlom v B., IČO: X., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12 C 311/2009, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. apríla 2012 sp. zn. 6 Co 53/2012, takto

r o z h o d o l :

1. Dovolanie **o d m i e t a** v časti smerujúcej proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. apríla 2012 sp. zn. 6 Co 53/2012, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 28. júla 2011 č.k. 12 C 311/2009-332 v jeho zamietajúcom výroku zmenený tak, že žalované 1/ a 2/ sú povinné zaplatiť žalobkyni 432,25 € titulom náhrady nákladov na znalecké posudky P. V. č. 2/2006 a č. 9/2007.

2. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. apríla 2012 sp. zn. 6 Co 53/2012 **z r u š u j e** vo výroku, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 28. júla 2011 č.k. 12 C 311/2009-332 v jeho zamietajúcom výroku zmenený tak, že žalované 1/ a 2/ sú povinné zaplatiť žalobkyni 1 242,19 € titulom náhrady trov právneho zastúpenia žalobkyne v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3 T 97/2008. Vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa v konaní domáhala, aby súd zaviazal žalované 1/ a 2/ zaplatiť jej spoločne a nerozdielne náhradu za vytrpenú bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zároveň sa domáhala náhrady výdavkov ňou vynaložených v súvislosti s mimosúdnym uspokojením jej práva na náhradu škody a tiež s jej právnym zastúpením v trestnom konaní vedenom proti T. N., zamestnancovi žalovanej 1/, ktorý

septembra 2006 v Bratislave na Ružinovskej ceste riadil sanitné vozidlo prevádzkované žalovanou 1/ a pri tom spôsobil dopravnú nehodu vedúcu k zraneniam žalobkyne (utrpená ľahký otras mozgu, zlomeninu dolného ramena ľonovej kosti vľavo, zlomeninu horného ramena ľonovej kosti vľavo, ako aj zranenie kolena ľavej nohy s nutnosťou operačných zákrokov na ňom). Žalobkyňa poukazovala na to, že T. N. bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3 T 97/2008 právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov. V tomto trestnom konaní mala žalobkyňa postavenie poškodenej, so svojím nárokom na náhradu škody bola ale odkázaná na občianskoprávne konanie. Žalobu, ktorú potom podala za účelom jej prejednaní v občianskom súdnom konaní, postupne menila a sčasti aj vzala späť. V konaní sa napokon domáhala: 1/ náhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 1 242,19 €, 2/ náhrady nákladov vynaložených za dva znalecké posudky v celkovej vo výške 432,25 €, 3/ náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.) vo výške 16 049,99 €, 4/ náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.) vo výške 12 839,51 €.

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 28. júla 2011 č.k. 12 C 311/2009-332 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyňi do troch dní 16 046,92 €; rozhodol tiež o náhrade trov konania a zaplatení súdneho poplatku. Vo zvyšku žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že pri dopravnej nehode zavinennej zamestnancom žalovanej 1/ došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne. Za škodu, ktorá jej vznikla v dôsledku zranení, nesie podľa § 427 Občianskeho zákonníka zodpovednosť žalovaná 1/. Žalobkyňa sa s nárokom na náhradu škody obrátila na žalovanú 2/, s ktorou žalovaná 1/ uzavrela zmluvu o zákonomnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd považoval žalobu za opodstatnenú v časti, ktorá sa týkala zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. V časti, ktorá sa týkala zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., žalobu zamietol s odôvodnením, že jej zdravotné obmedzenia zohľadnila

žalovaná 2/ zvýšením základu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 10 %. Prihliadol aj na to, že žalobkyňa nepodstúpila odporúčanú operáciu, ktorá mohla zlepšiť kvalitu jej života. Žalobu zamietol aj v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalobkyne v trestnom konaní vedenom proti T. N., v ktorom vystupovala v procesnom postavení poškodenej; podľa právneho názoru súdu prvého stupňa neboli tieto trovy (vo výške 1 242,19 €) účelne vynaložené, lebo zodpovednosť za vzniknutú škodu má žalovaná 1/, proti ktorej nebolo vedené trestné konanie. Aj ďalší, žalobou uplatnený nárok (na náhradu nákladov vynaložených žalobkyňou za vypracovanie znaleckých posudkov P. V. č. 2/2006 a č. 9/2007, za ktoré žalobkyňa žiadala náhradu vo výške 432,25 €), považoval súd za neopodstatnený, lebo nešlo o účelne a hospodárne vynaložené náklady. Rozhodnutie o trovách konania súd odôvodnil § 142 ods. 3, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, podala žalobkyňa odvolanie. Žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná 1/ podala odvolanie proti výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a proti výroku o trovách konania; odvolanie ale neskôr vzala späť.

Žalovaná 2/ napadla odvolaním výrok o trovách konania. Žiadala tento výrok zmeniť buď tak, že súd žalobkyni uloží povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania, alebo tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. apríla 2012 sp. zn. 6 Co 53/2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa: 1) vo veci samej zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 3 278,28 € do 3 dní s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej, 2) vo zvyšku vo veci samej napadnutý rozsudok potvrdil, 3) odvolacie konanie ohľadom odvolania žalovanej 1/ zastavil, 4) výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava V súdny poplatok 962,50 € zmenil tak, že žalovaným uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava V súdny poplatok 1 159,50 € do 3 dní s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej, 5) výrok napadnutého rozsudku o trovách konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zmenu napadnutého rozhodnutia

odôvodnil tým, že súd prvého stupňa pri posudzovaní nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia postupoval v rozpore s § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. – správne mal priznať 10 % zvýšenie z celkového počtu bodov, ktorým bolo ohodnotenú sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne v lekárskom posudku (10% zvýšenie predstavuje sumu 3 208,80 €, žalobkyni bola ale vyplatená suma 1 603,84 €). Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa priznal žalobkyni aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia žalobkyne v trestnom konaní vo výške 1 242,19 €. Poukázal na to, že T. N. porušením dopravných predpisov zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej žalobkyňa utrpela úraz, za čo bol trestne stíhaný a právoplatne odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví. Žalobkyňa, zastúpená advokátkou, sa ako poškodená domáhala v trestnom konaní náhrady škody, bola ale odkázaná na občianskoprávne konanie. Má preto nárok na náhradu škody pozostávajúcej z trov jej právneho zastúpenia v trestnom konaní. Za opodstatnené uplatnený považoval odvolací súd aj nárok žalobkyne na náhradu škody spočívajúcej v jej nákladoch na obstaranie znaleckých posudkov v celkovej výške 432,25 €; podľa jeho názoru ide totiž o škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním T. N.. Z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietajúcej žalobu zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3 278,28 € (1 603,84 € + 1 242,19 € + 432,25 €). Vo zvyšku vo veci samej napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Odvolacie konanie zastavil ohľadom odvolania žalovanej 1/, lebo ho vzala späť. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku vo veci samej zmenil aj výrok o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Výrok prvostupňového rozhodnutia o trovách konania zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p. a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie, ktorým napadla výrok priznávajúci žalobkyni náhradu trov jej právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 1 242,19 € tiež nákladov na vypracovanie znaleckých posudkov vo výške 432,25 €. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietala, že odvolací súd sa nevyporiadal s jej tvrdeniami uvedenými vo vyjadrení k odvolaniam. Trvala na tom, že náklady na obstaranie znaleckých posudkov boli vynaložené neúčelné a zbytočne. Podľa jej názoru malo byť pri posudzovaní nároku na náhradu trov jej právneho zastúpenia (vo výške 1 242,19 €) v trestnom konaní vedenom proti T. N. vtedajšou právnou zástupkyňou žalobkyne zohľadnené to, že predmetné trestné konanie bolo vedené proti tomu, kto z hľadiska občianskoprávneho nezodpovedá za škodu (§ 420 ods. 2

Občianskeho zákonníka). V tomto trestnom konaní nemohla byť preto žalobkyni priznaná náhrada škody. Občianskoprávnu zodpovednosť za škodu na zdraví žalobkyne má žalovaná 1/ ako zamestnávateľka T. N. (§ 427 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd nerozhodol správne, pokiaľ napriek tomu žalobkyni tento nárok priznal. Podľa názoru dovolateľky nemožno úkony právnej služby poskytnutej advokátkou žalobkyne v trestnom konaní považovať za úkony v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Povinným zmluvným poistením podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. sú totiž kryté len nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s správnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/ a d/ tohto zákona. Za úkony právnej služby by preto v danom prípade bolo možné považovať len úkony smerujúce proti pasívne vecne legitimovanému subjektu, ktorým ale T. N. nie je. Skutočnosť, že žalobkyňa (zrejme z opatrnosti) v trestnom konaní uplatnila právo na náhradu škody proti T. N., neznamena, že má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Na tom nič nemení, že trestným rozsudkom bola odkázaná na náhradu škody v občianskom súdnom konaní. Navyše, odvolací súd nemal k dispozícii trestný spis, z ktorého by mohol preveriť, či vôbec boli vykonané všetky žalobkyňou uvádzané úkony právnej služby. Z týchto dôvodov žalovaná 2/ žiadala zmeniť napadnutú časť zmeňujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu a „potvrdiť zamietajúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa v časti o zaplatenie 1 674,44 €“.

Žalobkyňa a žalovaná 1/ sa k dovolaniu žalovanej 2/ písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či je dovolanie v celom rozsahu procesne prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolatel'ka napadla výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola žalobkyni priznaná náhrada nákladov vynaložených na znalecké posudky v celkovej výške 432,25 € (vid' ďalej 1.), a ktorým jej bola žalobkyni priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 1 242,19 € (vid' ďalej 2.). Pri posudzovaní prípustnosti častí dovolania, ktorými boli napadnuté tieto výroky, mal dovolací súd na zreteli, že žalobkyňa v konaní uplatnila viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, pričom aj predmetné náhrady mohla uplatniť samostatnými žalobami. Prípustnosť jednotlivých častí dovolania posudzoval preto dovolací súd samostatne.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada; na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 veta tretia O.s.p.).

1. Ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. je vo vzťahu k § 238 ods. 1 O.s.p. ustanovením osobitným; so zreteľom na to platí, že ak je napadnutý rozsudok vykazujúci znaky uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti nemu procesne neprípustné, i keď smeruje (napríklad) proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

Pokiaľ ide o dovolaním napadnutú časť zmeňujúceho výroku, ktorým bola žalobkyni priznaná náhrada nákladov vynaložených na znalecké posudky vo výške 432,25 €, bolo potrebné vziať na zreteľ, že žalobkyňa podala žalobu 4. septembra 2009. Výšku minimálnej mzdy v uvedený deň určoval § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 422/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto nariadenia vlády predstavovala minimálnu

mzdu suma 295,50 €; jej trojnásobok je 886,50 €. Dovolanie žalovanej 2/ teda v tejto časti smeruje proti (výroku) rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (432,25 € < 886,50 €).

Prípustnosť tejto časti dovolania žalovanej 2/ smeruje síce proti zmeňujúcemu výroku, jej prípustnosť ale v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. je vylúčená zo zákona (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

Dovolanie žalobkyne v tejto časti by vzhľadom na to mohlo byť procesne prípustné, len ak v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 O.s.p.

Povinnosť skúmať, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p., vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto – bez ohľadu na obsah dovolania žalovanej 2/ – neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 238 O.s.p., ale skúmal, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (vid' napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietala a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť tejto časti jej dovolania preto z uvedených ustanovení nevyplýva.

Pre prípad, že dovolateľka za vadu tejto povahy považuje nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Pokiaľ žalovaná 2/ za vadu v zmysle § 237 O.s.p. považuje nepreskúmateľnosť napadnutého výroku rozsudku odvolacieho súdu (ktorý podľa jej názoru nedostatočne odôvodnil, prečo nezohľadnil ňou vznesenú námietku premlčania), dovolací súd uvádza, že namietaná nesprávnosť je judikatúrou najvyššieho súdu (viď R 111/1998) považovaná za inú (v § 237 O.s.p.) procesnú vadu, ktorá ale prípustnosť dovolania nezakladá. Obdobná právna kvalifikácia nepreskúmateľnosti vyplýva tiež z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napríklad III. ÚS 551/2012).

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je v tejto časti procesne neprípustné.

2. Vo zvyšnej časti smeruje dovolanie žalovanej 2/ proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola žalobkyni priznaná náhrada nákladov jej právneho zastúpenia (výške 1 242,19 €) v trestnom konaní vedenom proti T. N.. Táto časť dovolania je procesne prípustná v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. (ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. sa v tomto prípade neuplatní).

V tejto časti dovolania žalovaná 2/ namieta, že napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V konaní nebolo sporné, že vodič sanitného vozidla T. N., proti ktorému bolo vedené trestné konanie, vykonával v čase ním spôsobenej dopravnej nehody pracovnú činnosť pre svoju zamestnávateľku – žalovanú 1/. Vzhľadom na to za škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobkyni pri tejto dopravnej nehode, nezodpovedá T. N. (§ 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ale žalovaná 1/ (§ 427 Občianskeho zákonníka). Za žalovanú 1/ zaplatila žalobkyni náhradu škody žalovaná 2/ poskytujúc tak plnenie poisťovne v rámci právneho vzťahu povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z.z.

V zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmena a/ (t.j. nároku na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, písmena b/ (t.j. nároku na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci) a d/ [t.j. nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a/, b/ a d/ (t.j. nároku na náhradu ušlého zisku), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie].

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody na zdraví, sú v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. povinným zmluvným poistením kryté len nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní tohto nároku. Otázka účelnosti vynaložených trov vždy závisí od konkrétnych okolností danej veci. Ak náhrada škody bola poškodeným uplatnená v trestnom konaní, v ktorom jej priznanie vôbec neprichádzalo do úvahy (napríklad preto, lebo bolo vedené proti tomu, kto z hľadiska občianskoprávneho nezodpovedá za škodu), nemožno trovy právneho zastúpenia poškodeného v tomto trestnom konaní považovať za účelne vynaložené (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z.).

V danom prípade bolo trestné konanie vedené proti T. N., teda proti tomu, kto nezodpovedá za škodu na zdraví spôsobenú žalobkyni. Priznanie náhrady škody, ktorej sa v adhéznom konaní domáhala voči tomuto, za škodu nezodpovedajúcemu subjektu, preto ani neprichádzalo do úvahy. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nemohla v tomto trestnom konaní

uspieť so svojím nárokom na náhradu škody, nemožno za účelne vynaložené považovať trovy, ktoré žalobkyni vznikli v súvislosti s jej zastúpením advokátkou v predmetnom trestnom konaní.

Dovolanie žalovanej 2/ je v tejto časti opodstatnené, lebo smeruje proti rozhodnutiu spočívajúcemu na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

3. Najvyšší súd z dôvodov uvedených v bode 1. dovolanie žalovanej 2/ v časti týkajúcej sa zaplata 432,25 € odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Z dôvodov uvedených v bode 2. rozsudok odvolacieho súdu v časti napadnutej procesne prípustným dovolaním (t.j. v časti týkajúcej sa zaplata 1 242,19 €), zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. septembra 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková